

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615209947
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1615209947.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanej: V. J., C.. XX.XX.XXXX, S. M. S. XXX/XX, H. A., o zaplatenie sumy 4.330,81 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 5C/1426/2015-57 zo dňa 16. septembra 2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa úrokov z omeškania z m e ň u j e tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatenej istiny 4.385,37 € od 24.07.2015 do zaplatenia.

Vo zvyšnej zamietajúcej časti týkajúcej sa úrokov z omeškania rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ō v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.330,81 € s 15,90% ročným úrokom z nezaplatenej istiny vo výške 4.385,37 € od 24.07.2015 do zaplatenia, najneskôr však do 20.12.2022, ďalej nezaplatené úroky vo výške 244,08 €, nezaplatený úrok z omeškania 3,16 € a úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatenej istiny 4.385,37 € a nezaplatených úrokov 244,08 € od 24.07.2015 do zaplatenia, najneskôr však do 20.12.2022, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Súd vo zvyšku žalobu zamietol. III. Žalobcovi súd priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

1.1.. Súd prvej inštancie uviedol, že dokazovaním ktoré vo veci vykonal zistil, že sporové strany uzavreli dňa 30.10.2012 úverovú zmluvu, ktorej cieľom bolo zriadenie bezúčelového úveru (pôžičky) vo výške 5.000 €. Bola dohodnutá výška mesačnej anuitnej splátky vo výške 83,81 € s tým, že termín splatnosti prvej anuitnej splátky bude 20.11.2012 a splatnosť úveru bola dohodnutá do 20.12.2022. Počet splátok bol dohodnutý počtom 120 a periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne, v 20. deň kalendárneho mesiaca. Typ a výška úrokovej sadzby bola dohodnutá fixná do splatnosti 15,90% p. a., výška RPMN 18,13 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy 19,08% a celková čiastka, ktorú žalovaní ako klient mala zaplatiť bola dohodnutá na sumu 10.296 €.

1.2. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), písm. b), § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a podľa § 3 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka keď mal za to, že žalobe bolo možno vyhovieť v časti uplatnenej istiny 4.330,81 € a v čiastočne v časti príslušenstva istiny. Žalovaná uzatvorila predmetnú zmluvu v pozícii spotrebiteľa. Úver bol zosplatnený k 23.07.2015. Ako vyplýva z predložených výpisov z účtu, k uvedenému dňu žalobca evidoval pohľadávku ku dňu zosplatnenia vo výške 4.747,61 €. Žalovaná suma podľa žaloby pozostáva z nesplatennej istiny vo výške 4.385,37 €, nezaplatených úrokov vo výške 244,08 € a úroku z omeškania vo výške 3,16 €. Žalobca žiadal priznať aj zmluvné úroky. Žalobca v žalobe žiada priznať nezaplatenú istinu vo výške 4.330,81 €, úrok z omeškania vo výške 3,16 € a úrok, na ktorého nárok vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru vo výške 244,08 €.

1.3. K nároku na zmluvný úver po predčasnom zosplatnení, súd prvej inštancie uviedol, že bol viazaný právnym záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a ani zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Občiansky zákonník a ani Obchodný zákonník nemodifikuje trvanie záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. S poukazom na ustanovenie § 497 a §502 Obchodného zákonníka, ako aj § 9 ods. 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch dospel najvyšší súd k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi patrí úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená, že jej výška musí byť stanovená v čase uzavretia zmluvy tak, aby dlžník presne vedel, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Dojedanie, ktorým by dlžník spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, by spôsobilo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a porušovalo by ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobcovi je potrebné priznať i zmluvný úrok vo výške 15,90% ročne z dlžnej istiny do 20.12.2022, ako dátumu konečnej splatnosti úveru v zmysle úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj právo na úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 24.07.2015 do zaplatenia, najneskôr však do 20.10.2022. Jedná sa o dohodnutý úrok z omeškania z nesplatennej anuitnej splátky dohodnutý v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi vyčíslený úrok z omeškania vo výške 3,16 €, čo tiež vyplýva z uzavretej úverovej zmluvy, resp. zo Všeobecných obchodných podmienok. Vo zvyšnej časti uplatneného úroku súd žalobu zamietol.

1.4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Pri určovaní pomeru úspechu neúspechu strán v konaní súd vychádzal len z uplatnenej istiny. Táto bola v celom rozsahu žalobcovi priznaná, a tak je možné konštatovať, že mal plný úspech vo veci. Vznikol mu tak nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanej.

2. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti rozsahu úroku z omeškania zamietnutého po 20.10.2022 teda po konečnej splatnosti podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok zmenil tak, že vyhovie žalobe v celom rozsahu. Žalobca považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny a podľa neho súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie bolo nedostatočne odôvodnené. Súd prvej inštancie neobjasnil z akého dôvodu priznal vyššie uvedený úrok z omeškania najneskôr do 20.12.2022, čiže do konečnej splatnosti úveru. Žalobca nevidí dôvod prečo by, žalovaný ak sa dostal do omeškania a toto omeškание by pretrvávalo aj po konečnej splatnosti úveru nemal platiť úrok z omeškania, keď reálne v omeškanií bude. Vzhľadom na to, že súd v odôvodnení vôbec neuvádza z akého dôvodu priznal úrok z omeškania z istiny a nezaplatených úrokov, len do doby konečnej splatnosti úveru. Žalobca pokladá takéto rozhodnutie za nepreskúmateľné. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa stranám sporu bráni v možnosti uplatňovať svoje práva a oprávnené záujmy. V sporovom konaní musí súd však poskytovať materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a záujmov. Vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu. Súd prvej inštancie zaťažil rozsudok vadou, pre ktorú je potrebné napadnutý výrok zrušiť. Rozhodnutie sa považuje za nepreskúmateľné vtedy, keď jeho písomné vyhotovenie neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie. Na

svoju argumentáciu žalobca poukázal na rozhodovaciu prax súdov v Slovenskej republike (uznesenie Krajského súdu Košice zo dňa 25.09.2018, sp. zn. 11Co/71/2018, uznesenie Krajského súdu Trnava zo dňa 11.07.2018, sp. zn. 25Co/109/2017-81, uznesenie Krajského súdu Trnava zo dňa 19.03.2019, sp. zn. 10Co/150/2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.10.2020, sp. zn. 10Co/255/2019, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08.02.2021, sp. zn. 9Co/10/2021, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 10.12.2020, sp. zn. 8CoCsp/36/2020, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.04.2021, sp. zn. 1Cob/29/2021, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.05.2021, sp. zn. 10CoCsp/20/2021).

2.1. Podľa názoru žalobcu má nárok na úrok z omeškania z nezaplatenj istiny a nezaplatených úrokov počas celej doby omeškania dlžníka, nie len do konečnej doby splatnosti úveru. Ak žalovaný bude aj po dátume 20.10.2022, t. j. konečná splatnosť úveru v omeškaní, podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka má naďalej nárok na úrok z omeškania, nakoľko žalovaný ako dlžník bude naďalej v omeškaní.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. (t. j. v rozsahu, v ktorom bola žaloba čiastočne zamietnutá v časti úrokov z omeškania) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

5. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobca a žalovaný dňa 30.10.2012 uzavreli Úverovú zmluvu č. 11700, ktorá ma charakter spotrebiteľskej zmluvy na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5.000 €, ktorá bola poskytnutá pri výške úrokovej sadzby vo výške 15,90 %, pri RPMN 18,13% a priemernej RPMN vo výške 19,08%. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť v 120 mesačných splátkach vo výške 83,81 € s konečnou čiastkou, ktorú má zaplatiť vo výške 10.296 € s konečným termínom splatnosti 20.10.2022. Žalovaná si svoje povinnosti neplnila, a preto žalobca listom zo dňa 23.07.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru.

6. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenj sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

6.1. Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

6.2. Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

6.3. Podľa čl. 4.3. Úverovej zmluvy ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatenj časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania vo výške 8% p.a., a to až do jej zaplattenia.

7. Vzhľadom na podaný rozsah odvolania, odvolací súd preskúmal iba napadnutú zamietajúcu časť rozsudku súdu prvej inštancie týkajúcej sa úrokov z omeškania a zistil, že odvolanie je čiastočne dôvodné. Súď prvej inštancie rozhodol nesprávne o nároku na úroky z omeškania čo sa týka istiny 4.385,37€. Súď prvej inštancie priznal nárok na úroky z omeškania vo výške 8% z istiny vo výške 4.385,37 € do zaplattenia, najneskôr však do 20.10.2022. Odvolací súd je názoru, že v danom prípade nie je možné obmedziť úroky z omeškania konečnou splatnosťou úveru. Odvolací súd uvádza, že úroky z omeškania predstavujú sankciu pre dlžníka spojenú s tým, že sa dostal do omeškania. Nepriaznivé následky sankcie je dlžník povinný znášať až do úplného zaplattenia istiny. Odvolací súd má za to, že žalovaná je v omeškaní so splácaním nezaplatenj časti úveru, ktorý je vo výške 4.385,37 € a žalovaná je v omeškaní odo dňa 24.07.2015, a preto má žalobca právo na úrok z omeškania od tohto dňa až do kým žalovaná neuhradí celú nesplatenú istinu 4.385,37 €. Naproti tomu zmluvné úroky predstavujú pre veriteľa odmenu za poskytnuté finančné prostriedky. Súdna prax (uznesenie Najvyššieho súdu

SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16. júna 2020, ktoré rozhodnutie bolo uverejnené aj v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 pod č. R 5/2021) dospela k záveru, že priznanie zmluvného úroku po zosplatnení je možné priznať len do doby splatnosti úveru, teda dlžník má zaplatiť to na čom sa zmluvné strany dohodli. Súd prvej inštancie nesprávne aplikoval závery Najvyššieho súdu SR , keď úroky z omeškania obmedzil len do doby 20.10.2022. teda do konečnej splatnosti úveru. Najvyšší súd SR vo svojej rozhodovacej činnosti neobmedzil možnosť priznať nárok na úroky z omeškania len lehotou splatnosti úveru. Preto odvolací súd má zato, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a žalobca má voči žalovanej nárok úrok z omeškania v zmysle § 369 Obchodného zákonníka v spojení s čl. 4.3. Úverovej zmluvy z istiny vo výške 4.385,37 € od 24.07.2015 do zaplatenia.

8. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z nezaplatených zmluvných úrokov v sume 244,08 € od 24.07.2015 do zaplatenie, tak v tejto časti je odvolanie nedôvodné. V danej veci má odvolací súd za to, že nie je možné priznať úroky z omeškania zo zmluvných úrokov. V danom prípade by išlo o anatocizmus, ktorý je neprípustný. Podľa štandardného výkladu podávaného súdnou praxou úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorému zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až s omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku zaniká končí aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu istiny. Zákon nepriznáva veriteľovi bez ďalšieho aj právo úročiť zákonné príslušenstvo pohľadávky (žiadať úroky z omeškania z dojednaných úrokov) (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 28.11.2017, sp. zn. 27Co/34/2017).

8.1. Odvolací súd nemôže výrok, ktorým súd prvej inštancie priznal úroky z omeškania z vyčíslených úrokov korigovať, keďže tento výrok nebol napadnutý žalovanou a odvolací súd ho v zmysle zásady zákazu reformatio in peius (čl. 16 ods. 3 C.s.p.) nemohol zmeniť v neprospech žalobcu - odvolateľa. Avšak nakoľko odvolanie sa týka aj zamietnutia v časti úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov v sume 244,08 € aj po dátume 20.10.2022, v tejto časti nie je odvolanie dôvodné, nakoľko ako bolo uvedené vyššie je neprípustné priznávať úroky z úrokov, tak preto odvolací súd v tejto časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

9. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že s poukazom na ustanovenie § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, čl. 4.3. Úverovej zmluvy a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. by žalobcovi prináležali úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva t.j. vo výške 5,05%. Odvolací súd rešpektujúc už vyššie spomínaný princíp zákazu reformatio in peius nemohol rozhodnúť v odvolacom konaní iniciovanom výlučne žalobcom v jeho neprospech a priznať mu úrok z omeškania v nižšej výške, než mu priznal súd prvej inštancie.

10. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatených istiny 4.385,37 € od 24.07.2015 do zaplatenia a vo zvyšnej zamietajúcej časti (zamietnuté úroky z omeškania z nezaplatených úrokov v sume 244,08 € aj po dátume 20.10.2022) rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

11. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a v súlade s § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalobcovi, ktorý bol plne úspešný v časti istiny a len čiastočne neúspešný v nepatrnej časti príslušenstva pohľadávky priznal odvolací súd náhradu trov konania na súde prvej inštancie i odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).